

עמ"ת 6032/21 - מדינת ישראל נגד אמיר אלעוברה, שרה אלעוברה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 6032-21 מדינת ישראל נ' אל עוברה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 521487/2021

בפני	כבוד השופטת דינה כהן
העוררת	מדינת ישראל
נגד	ע"י עו"ד אלי מימוני ומפקח איתמר טל
המשיבים	אמיר אלעוברה ע"י ב"כ עו"ד איל הדר שרה אלעוברה ע"י ב"כ עידו פורת

החלטה

1. לפניי ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד סגנית הנשיא, השופטת חולתא ענת) מיום 12.8.2021 במסגרת תיקי מ"ת 20791-08-21 ו- 20866-08-21 לפיה הורה בית המשפט על שחרורם של המשיבים בתנאים מגבילים ובכלל זאת, מעצר בית מלא ברמלה, בעניינו של המשיב בפיקוח ערבים, ומעצר בית מלא בכפר קאסם בעניינה של המשיבה, בפיקוח ערבים. כאן המקום לציין ששני המשיבים נטולי עבר פלילי.

המשיבים הם הוריה של המתלוננת. נגד המשיבים הוגשה לבית משפט השלום בבאר שבע בקשה למעצרם עד תום ההליכים, בד בבד עם כתבי אישום שהוגשו נגד כל אחד מהם בנפרד לפיו הואשמו בנקיטת אלימות כלפי ביתם, נוכח רצונה להינשא לבחיר ליבה, בניגוד לעמדתם. לא הייתה מחלוקת בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית נגד המשיבים, כמו גם עילת מעצר.

על פי כתב האישום שהוגש נגד המשיב במסגרת ת"פ 20801-08-21, הואשם המשיב בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 ובשתי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק האמור. המשיבה הואשמה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק האמור.

העוררת עתרה לבטל את החלטת בית משפט קמא ולהורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים או לחילופין להורות על קבלת תסקיר מקיף בעניינם של המשיבים והערבים.

נטען במסגרת הערר שבית המשפט שגה כאשר הורה על שחרור המשיבים בתנאים שאינם מבטיחים את שלום המתלוננת ובטחונה.

העוררת העלתה תמיהות הכיכד זה הגיע מכתבו של מנהל אגף הרווחה של עיריית רהט, סעיד אלעוברה, מיום 8.8.21 ממנו עולה שמשפחת המתלוננת מוכרת לו כמשפחה נורמטיבית, שהמתלוננת פנתה אליו ביקשה את עזרתו לאפשר את נישואיה לבחיר ליבה וצינה בפניו שאינה חוששת מאיש.

עוד צוין כי שגה בית משפט בכך שנמנע מהפניית עניינם של המשיבים לבדיקה מעמיקה ומקצועית במסגרת שירות מבחן לצורך קבלת תסקיר מעצר ותחת זאת, הסתמך על עמדתה של הגב' רביד גאי, עו"ס, מנהלת המרכז לשלום המשפחה במחלקה לשירותים חברתיים בעיריית רהט, שהוצגה הן בכתב והן בדיון נדחה שהתקיים בתאריך 12.8.2021.

נטען שבנסיבות עניינם של המשיבים כעולה מחומר הראיות ומהתמונות הקשות של החבלות שנגרמו למתלוננת, לא ניתן בחלופות שבית משפט קבע להבטיח את שלום המתלוננת מפני מסוכנות משיבים **"אשר פעלו על פי קוד התנהגות מסוים שלהם, תוך שהם מנסים לכפות על המתלוננת את דעתם ורצונם מבלי להתייחס לחוק"** (סעיף 12 להודעת הערר).

נוסף לכך, התייחס ב"כ העוררת בהרחבה לכך שנסיבות העניין אינן מצדיקות הימנעות מקבלת תסקיר ושהסכמתה העקרונית להיעזר בגורמי רווחה בקהילה, אינה רלבנטית לתיק זה כלל ונמצאת בשלבי בחינה בעניין הליכים שונים לגמרי במהותם.

ב"כ העוררת טען שהמסוכנות בתיק זה היא רבה. המשיבה הצדיקה את מעשי המשיב, והדבר מלמד על גישה לא סלחנית כלפי המתלוננת וחשש לאשר צפוי להתרחש בעתיד ועל כן יש לנקוט משנה זהירות ולכלל הפחות להידרש לתסקיר.

2. ב"כ המשיב הדגיש שבית משפט קמא, ביסודיות ובמקצועיות רבה, בחן לעומק את מכלול הנסיבות, שמע ערבים, קיים דיונים ארוכים, יום אחר יום, עד אשר הגיע למסקנה המאזנת בין מכלול השיקולים ומבטיחה את שלום המתלוננת מפני איזושהי מסוכנות הצפויה ממעשי המשיבים.

ב"כ המשיב הטעים כי משהגיע הדו"ח שנכתב על ידי מנהלת המחלקה האחראית על אלימות במשפחה בעיריית רהט, לידיעת בית המשפט, ראוי היה, כפי שנעשה, שבית המשפט לא יתעלם מתוכנו.

ב"כ המשיב סבר שבית המשפט נימק בהרחבה מדוע במקרה דנן לא היה מקום להותיר את המשיבים במעצר, תוך המתנה לכך ששירות המבחן יכין תסקירי מעצר, משום שהדבר יביא להותרת המשיבים במעצר לתקופה לא מידתית, בהתחשב במכלול הנסיבות.

צוין שהמשיבים הם אנשים נורמטיביים, המשיב בעל חברה כלכלית ואחראי על פרנסת רבים. ב"כ המשיב ציין כי המתלוננת בחקירה אמרה שהאירועים לא מאפיינים את מערכות היחסים בבית. צוין שהמתלוננת נמצאת במקום מבטחים תחת חסות בן משפחה מוכבד ומוערך שלקח עליה אחריות. זאת, תחת הימצאות במקלט שהמתלוננת סירבה

לקבל כמקום אפשרי להימצאותה (אותו אדם העיד בבית המשפט וציין שהמתלוננת היא כבת לו).

נטען עוד שבית משפט קמא בחן את הערבים שהוצעו, ומצא אותם ראויים מה גם שהם מתגוררים במיקום גיאוגרפי מרוחק כך שעל פי החלטת בי המשפט שני המשיבים הורחקו זה מזה והורחקו מהמתלוננת.

נטען שחוות הדעת שהוגשה על ידי מנהלת המחלקה לשירותים חברתיים בעיריית רהט אינה שקולה אמנם לתסקיר מלא. נטען שחוות הדעת נערכה על ידי בעלת ניסיון רב במגזר ומהיכרותה את משפחות ברהט.

ב"כ המשיב ציין גם את העובדה כי גל הקורונה התפרץ פעם נוספת, וכי המשיב לא יכול היה להיות נוכח בדיון עקב כך, לכן גם מטעם זה ישנה חשיבות יתרה לשחרורו ממעצר בפיקוח.

ב"כ המשיב הפנה לפסיקה בתמיכה לטיעוניו. הודגש שבכל מקרה תסקיר אינו מחליף את שיקול דעתו של בית המשפט וכי בית המשפט נדרש לערוך את האיזונים בין השיקולים השונים בהתאם לנסיבות שלפניו ואלו לא מצדיקות את הישארותו של המשיב במעצר.

ב"כ המשיבה הצטרף לטיעוני ב"כ המשיב, וציין כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא שהורה על שחרור המשיבים "בצעים זהירים", ולאחר שהשקיע זמן רב ומשאבים עצומים על מנת לבחון ברגישות את הנסיבות המיוחדות בעניינם.

נטען שבעניינה של המשיבה, מסוכנותה אינה גבוהה, וגם אם הייתה מסוכנות הרי שהיא כבר חלפה. בנוסף, הופנית לנסיבות אישיות של המשיבה שלא ראתה את בנה המאומץ הזקוק לטיפול ולכך שהמשיבה מעולם לא הייתה במעצר.

3. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה שיש לקבל את הערר בעניינו של המשיב ואילו הערר בעניינה של המשיבה דינו להידחות.

בית המשפט היה ער לכך שחוות הדעת מהעו"ס גב' רביד במ/1 אינה כלי בלעדי לקבלת החלטה על ידי בית המשפט, שכן היא לא מבוססת על פגישה והתרשמות מן המשיבים עצמם, וזאת רק קציני מבחן רשאים לעשות. עם זאת, נוכח פרק הזמן הממושך הנדרש לשם קבלת תסקיר שירות המבחן וההשלכה מכך על חירות המשיבים, סבר בית משפט שבנסיבות החריגות של המקרה, אין הצדקה לעיכוב ההחלטה עד קבלת תסקיר מעצר. זאת, שעה שהונחו בפני בית המשפט כל הנתונים לצורך מתן החלטה לבקשה למעצר עד תום ההליכים.

אשר למסקנה זו, הנני סבורה שהיה מקום לכך שבית המשפט יידרש לתסקיר מעצר של שירות המבחן שיביא לפניו את המלצותיו, לפחות בעניינו של המשיב.

יצוין כי בית משפט קמא שמע ארוכות את ב"כ הצדדים, בשני דיונים, שהתקיימו יום אחר יום ובהחלטה מעמיקה קבע את שקבע תוך קביעת תנאים מגבילים כבדי משקל כעולה מהחלטתו. בד בבד, הורה בית משפט קמא על קבלת תסקירי שירות המבחן בעניינם של המשיבים.

בהחלטתו התייחס בית משפט קמא לחומרת המעשים המיוחסים למשיבים ולמסוכנות הנשקפת מהם. בית המשפט הדגיש כי לא ניתן להתייחס למעשים לכאוריים אלא כאל התפרצות רגעית. מדובר במעשים שנמשכו מעבר ל"רגע", באיומים שהם ברף הגבוה מבחינת תוכנם ומחומר הראיות עולה כי המתלוננת עצמה חשה בסכנת חיים ממש.

בית משפט קמא התייחס למעמדו של תסקיר המעצר ולתפקידו של שירות המבחן במסגרת הליך מעצר אך גם לעומסים המוטלים על כתפיו וההשלכות מכך וייחד לכך מקום לא מבוטל בהחלטתו.

מהחלטתו של בית משפט עולה שבית המשפט התייחס ושקל לעומק את כל השיקולים הרלוונטיים הצריכים לעניין. בשאלה האם ראוי להמתין שישה שבועות נוספים לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן בזמן שהמשיבים מצויים במעצר, מסקנתו של בית המשפט הייתה, כאמור, שלילית. בית משפט קמא ציין שנוכח מכתבה של העו"ס גב' רביד במ/1 ניתן לקבוע באופן סביר ששלומה של המתלוננת מובטח, הן בהיבט הפיזי והן בהיבט שמירה על טוהר ההליך השיפוטי. בית המשפט סבר שחשש זה אינו תלוי כיום בהמשך שהותם של המשיבים מאחורי סורג ובריח.

בית משפט קמא ציין עוד בהחלטתו שחלופות המעצר הן מרוחקות, נפרדות, תחת מפקחים הפנויים למלאכה, המבינים את תפקידים ומודעים לו. בית המשפט התרשם ממפקחים ראויים שניתן לסמוך עליהם. בית המשפט התרשם שהסיכון לכך שהמשיב או המשיבה יצאו ממעצר הבית ויאיימו על המתלוננת או ישפיעו עליה, מבלי שמי מהמפקחים ישים לב לכך, אינו גבוה.

על חומרת מעשיהם של המשיבים ציין בית המשפט בהחלטתו ש"כל הקורא את כתב האישום ומתרשם מהתשתית הראייתית הלכאורית לא יכול שלא להזדעזע מחומרת המעשים המיוחסים למשיבים ומהמחשבה שגם במשפחה אמידה, מכובדת ונורמטיבית כפי שהוצג בשני הדיונים האחרונים, עלולה אישה צעירה להימצא בסכנה כה גדולה בשל סירובה להינשא לבן משפחה שנבחר על ידי הוריה ורצונה להינשא לבחיר ליבה" (עמ' 26 להחלטה).

אכן רק מהעובדות לכאורה, העולות מכתבי האישום ניתן ללמוד על מסוכנות המשיבים לשלום המתלוננת. על פי כתבי האישום המתלוננת התנגדה להינשא עם אחר לבד מבן זוגה ענאן. זאת שעה שהוריה חפצו שתינשא לאחד מבני משפחתה.

כאמור, הוסכם שקיימות ראיות לכאורה לנטען כנגד המשיבים על פי כתב האישום. לפיו, כשבועיים עובר ליום 2.8.2021 איים המשיב בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת בכך שאמר לה "אם את חושבת שוב לדבר עם עדנאן אני אתלה אותך ואהרוג אותך". מיד אחר כך לקח הנאשם מהמתלוננת את מכשיר הטלפון הסלולרי שלה והחל לקרוא

הודעות וואטסאפ בינה בין ענאן.

באותו יום סמוך לשעה 24:00 דרש המשיב מהמתלוננת להגיע לסלון הבית אז תקף המשיב לכאורה את המתלוננת עם חגורת עור בכך שהצליף בה בחגורה בכל חלקי גופה לרבות בראש ברגליים, בידיים ובגב, למרות תחנוניה של המתלוננת המשיך המשיב להכות בה כ- 10 דקות. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומות וחבלות יבשות בכל חלקי גופה לרבות כאבים בגב.

ביום 29.7.2021, לאחר שהמשיבה הבינה שהמתלוננת ממשיכה בקשר עם ענאן, תקפה המשיבה בכך שהכתה בה באמצעות ידיה בראשה, זרקה לעברה כיסא עשוי ברזל אשר פגע ברגלה, נשכה אותה ביד שמאל, משכה אותה בשער ראשה והפילה אותה ארצה. בעוד המתלוננת שכובה על הרצפה כשפניה לכיוון הרצפה, המשיכה המשיבה לתקוף את המתלוננת בכך שישבה על גב המתלוננת משכה בשערה והכתה אותה באמצעות ידיה.

כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימני נשיכה ואדמומיות על ידה השמאלית.

מיד אחר כך הגיע המשיב. המשיבה לקחה מהמתלוננת את הטלפון הסלולרי שהיה ברשותה והחלה לקרוא את שיחות הוואטסאפ, בין המתלוננת לענאן. בהמשך, ירקה המשיבה על המתלוננת ואילו המשיב איים שיתלה את המתלוננת ובכל יום שיעבור יחתוך ממנה 10 ס"מ חתיכה-חתיכה.

עוד על פי כתבי האישום, ביום 2.8.2021 בשעה 17:00 נדרשה המתלוננת להתלוות למשיבה ולהגיע עימה לסניף של בנק הפועלים על מנת למשוך כספים שהיו בחשבון הבנק של המתלוננת. לאחר שהמתלוננת והוריה יצאו מסניף בנק הפועלים הם המשיכו דרכם לפארק בשכונת רמות בבאר שבע.

בהמשך, בשעה 19:41, התקבלה קריאה במוקד 100 ממודיעה אנונימית אשר ציינה כי היא נמצאת בפארק משחקים בשכונת רמות, אז פנתה אליה המתלוננת וביקשה ממנה מכשיר טלפון כדי להתקשר לחבר שלה ולבקש ממנו לקחת אותה מהר מהמקום בטענה שאם היא הולכת עם ההורים שלה הנמצאים עימה בפארק הם ירצחו אותה.

אשר להבחנה אפשרית בין עניינו של המשיב לבין עניינה של המשיבה בית משפט ציין בהחלטתו, "**התלבטתי האם נכון להבחין במקרה זה בין שני המשיבים שכן עניינם אינו זהה. למשיב מיוחסת מרבית האלימות הקשה המתוארת בכתב האישום ועמדתי המכחישה בחקירה תומכת בתמונת המסוכנות. האלימות המיוחסת למשיבה פחותה והיא גם שיתפה פעולה בחקירה ולקחתי גם בחשבון את היזקקותו של הבן בן ה-4 לתמיכתה ובטיפולו**" (פרו' מיום 12.08.2021, עמ' 29 שו' 8-11).

מספר דגשים בהקשר זה, אכן, להבדיל מעניינה של המשיבה, כתב האישום בעניינו של המשיב מייחס לו מעבר לעבירות האלימות גם שתי עבירות איום בעלות תוכן מטריד.

המשיבה הואשמה בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שבהזדמנות אחת לאחר שהיא הבינה שהמתלוננת ממשיכה בקשר עם ענאן הכתה בה בידה, בראשה, זרקה לעברה כיסא העשוי ברזל שפגע ברגלה של המתלוננת נשכה אותה ביד שמאל משכה בשערה והפילה אותה ארצה וכשפניה שלה מתלוננת לכיוון הרצפה ישבה המשיבה על המתלוננת משכה בשערה והכתה בראשה באמצעות ידה. כתוצאה נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימני נשיכה ואדמומיות על ידה השמאלית. בהמשך כאשר הגיע אביו של המתלוננת לבית, ירקה המשיבה על המתלוננת.

נסיבות מעשיו של המשיב חמורות אף יותר. המשיב איים על המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות בכך שאמר לה עובר לתאריך 2.8.2021 **"אם את חושבת שוב לדבר עם ענאן אני אתלה אותך ויהרוג אותך"**. בהמשך, בחצות, הצליף המשיב במתלוננת בחגורה, בכל חלקי גופה, לרבות בראש וברגליים בידיים ובגב, למרות תחנוניה של המתלוננת שיפסיק, לא שעה המשיב לתחנוניה והמשיך להפליא בה את מכותיו במשך כ-10 דקות רצופות.

כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת המטומות וחבלות יבשות בכל חלקי גופה והיא סבלה מכאבים. אכן, תמונותיה של המתלוננת החבולה ממחישות את עוצמת האלימות שהופעלה נגדה.

במועד בו ירקה המשיבה על המתלוננת איים המשיב על המתלוננת **"אני אתלה אותך בבית, ובכל יום כשאעבור לידך אחתוך ממך 10 ס"מ חתיכה חתיכה"**.

עולה אם כן, שהמשיב נקט באלימות חמורה בעוצמתה מזו שהמשיבה הפעילה על המתלוננת, ולא זו בלבד, אלא שהוא איים עליה בשתי הזדמנויות שונות כאשר הוא מתייחס גם לשיטת הביצוע: **"אתלה אותך"**, ובכל פעם שיעבור לידה, איים ש**"אחתוך ממך 10 ס"מ חתיכה חתיכה"**.

מהודעתה של המתלוננת עולה כי היא חוששת לחייה כאשר היא ממרה את פי הוריה. הדבר נלמד גם מנסיבות הגשת התלונה, שעה שהמתלוננת הזדמנה למקום ציבור ונזקקה לעזרת עוברת אורח אלמונית. השוטר שהגיעה למקום בעקבות הידיעה, ציינה כי על המתלוננת נראו סימנים כחולים על גופה, אותם תיעדה במדיה. המתלוננת מסרה כי היא אינה מעוניינת בטיפול רפואי והתלוותה לשוטר לניידת לתחנה לטובת הגשת תלונה בעוד צוות נוסף של שוטרים ניגש למשיבים שנכחו במקום ועיכב אותם לתחנת המשטרה. עולה מהקריאה למוקד 100 שהמתלוננת הביעה חשש מכך שהוריה ירצחו אותה (דו"ח פעולה מהתאריך 02.08.2021, שנערך על ידי רס"ל הדס בן סימון).

מתוך חומר הראיות עולה שעילת החיכוך בין המתלוננת להוריה עדיין מבעבע. המתלוננת אומנם אינה חפצה שהוריה ישהו במעצר, מעוניינת להינשא לבחיר ליבה והוריה מתנגדים לכך נחרצות. מהודעת המתלוננת מיום 2.8.2021 עולה שמאחר שהמתלוננת היא בת יחידה הוריה מעוניינים שהיא לא תחליף את שם משפחתה ותינשא לאחד מבני דודיה.

בהקשר זה כבר נאמר שבשל המימד הפסיכולוגי החזק וההתנהגות הלא רציונלית הטבועים בעבירות מסוג זה שמור תפקיד מיוחד לתסקיר המעצר בקביעה אם ניתן לאיין את מסוכנותו של נאשם בחלופת מעצר אם לאו (בש"פ 5265/21 **מדינת ישראל נ' זיאד מטר** (02.08.2021)).

תסקיר שירות מבחן יש בו כדי להביא בפני בית המשפט מימד נוסף וכלי חיוני בעל חשיבות גבוהה בעזרתו יוכל בית המשפט לתת מענה לשאלה האם בראש ובראשונה ניתן ליתן אמון במשיב. בית המשפט כמובן היה ער לכך, אך חוששתי שבעניינו של המשיב, הנסיבות מצביעות על כך שאין המתלוננת מוגנת מפני מסוכנותו ועדיין קיים חשש לפגיעה בשלומה ובטחונה מצידו בין אם באופן ישיר ובין אם באופן עקיף. יתכן שלאחר ששרות המבחן יביא את המלצתו בשאלה עד כמה ניתן ליתן במשיב אמון, תשתנה המסקנה. לעת הזו, אין הדבר כך.

חששה של המתלוננת מן המשיבים עולה גם מתמליל שיחה שניהלה עם ענאן.

זאת ועוד, האלימות שהפגין המשיב כלפי המתלוננת הייתה לא רק אלימות פיזית קשה, ואפילו חסרת רחמים נוכח תחנוני המתלוננת שיפסיק להכותה בחגורת העור, אלא שבשתי הזדמנויות שונות אף איים עליה, כאמור. מעשה המשיבה מעמידים את המתלוננת בסיכון אולם לסיכון זה ניתן מענה הולם בהחלטת בית המשפט בתנאים שקבע.

לעומת זאת, בעניינו של המשיב ראוי להידרש לתסקיר שירות המבחן. תסקיר מעצר יוסיף נדבך נוסף לתמונה שנחשפה לפני בית משפט קמא. זאת אודות הערכת האמון שניתן במשיב והערכת מסוכנותו נוכח המימד הרגשי שבבסיס מעשיו.

אשר לטענה שהמתלוננת מוגנת גם משום שכן משפחה מכובד מקובל ומוערך נטל עליה חסות, יאמר שהמתלוננת רשאית לנוע בחופשיות בתחושת מוגנות, בלא להיזקק לחסות אחר גם אם מניעיו טהורים וכנים.

4. העולה מכאן, שהערר בעניין המשיב דינו להתקבל ואילו הערר בעניין המשיבה דינו להידחות.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה